

митного поста (далі — митний орган) або особою, яка виконує його обов'язки.

Таким чином, проаналізувавши митне законодавство, приходимо до висновку, про неоднозначне визначення в чинних нормативно-правових актах посадових осіб, уповноважених виносити рішення про призупинення митного оформлення товарів, які містять об'єкти інтелектуальної власності. Так, в одному випадку передбачене виключне право на винесення рішення про призупинення митного оформлення лише керівником органу доходів та зборів або особою, яка виконує його обов'язки, а в інших, — органом доходів і зборів.

Враховуючи визначення терміна «орган доходів і зборів», наведеного в Митному кодексі України, нагальність прийняття рішень про призупинення митного оформлення, відстані від місцезнаходження адмінбудинку органу доходів і зборів та митного поста, вважаємо за необхідне внесення змін до Митного кодексу України в частині надання права на винесення рішень про призупинення митного оформлення при переміщенні через митний кордон України товарів, які містять об'єкти інтелектуальної власності начальникам постів, керівнику органу доходів і зборів та особам, які їх заміщають.

БІЛЕНЕЦЬ Д. А.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри морського та митного права

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ РЕЖИМУ ЗОНИ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

Режим зони митного контролю відрізняється від інших режимів більш суворою регламентацією обігу та переміщення вантажів, наданням додаткових повноважень посадовим особам митних органів на здійснення митного контролю. Відповідно до ст. 332 Митного кодексу України режим зони митного контролю — це встановлені законодавством України з питань державної митної справи приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній споруд та об'єктів, а також проведення у цій зоні господарських робіт. Порухення режиму зони митного контролю тягне за собою адміністративну відповідальність

На протязі нетривалого часу існування незалежної України було прийнято три Митні кодекси — в 1991 р., 2002 р. та 2012 р., в кожному з них містяться норми, що встановлюють підстави відповідальності

за порушення митних правил, характеристики складів цих правопорушень, визначаються специфіка стягнень за їх скоєння та порядок їх застосування. Однак, Митний кодекс України 1991 р. даючи характеристику порушенням митних правил, зовсім не торкнувся їх правової природи, але Митний кодекс України 2002 та 2012 рр. визначають, що за своєю правовою природою порушення митних правил — це адміністративні правопорушення, що дає змогу стверджувати про те, що відповідальність за порушення митних правил є адміністративною відповідальністю.

Митне право з інституту адміністративного права перетворилося спочатку на його підгалузь, а зараз визнане самостійною галуззю законодавства та права, так і відповідальність за порушення митних правил, що була лише частиною адміністративної відповідальності, набула ознак самостійного виду правової відповідальності. Це було встановлено, по-перше, законодавцем, який при визначенні напрямків розвитку адміністративної відповідальності в умовах існування незалежності нашої держави 17 травня 2001 р. встановив, що «питання щодо адміністративної відповідальності за порушення митних правил регулюються Митним кодексом України». Тому регулювання правових підстав та організації боротьби з цим видом правопорушень було покладене на митне законодавство.

У структурі юридичної відповідальності з'явилася нова галузь — відповідальність за порушення митних правил. Вона з початку свого зародження не залишається незмінною як з точки зору правових, так й технологічно-технічних підстав. Під впливом як внутрішніх (головним чином у зв'язку з лібералізацією зовнішньої торгівлі), так й міжнародних митних норм, правил та стандартів з кожним етапом розвитку митного законодавства, покращується правова регламентація сфери підстав та порядку застосування відповідальності за порушення митних правил, що відзначають міжнародні експерти.

Порушення митних правил — це за своєю природою і характером адміністративні правопорушення у сфері митної справи, за здійснення яких передбачена адміністративна відповідальність. За злочини настає кримінальна відповідальність згідно з Кримінальним кодексом України. Проведення в справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до Митного кодексу України, а в частині, не врегульованій ним, згідно з законодавством України про адміністративні правопорушення.

На порушників митних правил накладаються стягнення — попередження, штраф і конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, що є заходами адміністративної відповідальності.

Для визначення правової природи відповідальності за порушення митних правил слід звертати увагу не тільки на особливість підстав її

застосування (порушення митних правил), а й на вид джерел, які містять санкції за ці порушення й на коло, зміст та специфіку благ (елементів правового статусу), що втрачається порушником митних правил.

Цілком інший зміст має позбавлення «певних благ» порушника митних правил при призначенні покарання негативні наслідки (окрім тих, що закладені у самій санкції норми Митного кодексу України — попередження, штраф, конфіскація, що також є небажаними для порушника, бо їх застосування впливає на майновий стан правопорушника) наступають, по-перше, лише у сфері митної справи, по-друге, без чітко визначених строків їх наступу (тобто без строків давності), по-третє, без визначення змісту кола та змісту тих повноважень у сфері митної справи, яких позбавляється порушник (обмежуються для порушника). Правопорушник, віддаючи таке визначення або на розсуд законодавця, оскільки він встановлює правила функціонування митної справи й може визначити ті чи інші заборони для її учасників, або на розсуд право застосовного органу (особи), який також має повноваження на визначення кола негативних наслідків, строків їх дії, їх впливу на статус суб'єкта митного права, по-четверте, негативні наслідки для правопорушника не обмежуються тими, що передбачаються нормами нашого національного законодавства, вони передбачають й негативні наслідки, які встановлюються не національним, а міжнародним митним актом.

Враховуючи специфіку підстав відповідальності за порушення митних правил, особливості пошуку, аналізу та оцінки доказів щодо цих порушень завжди існували та продовжують існувати також й форми процесуальних документів, за допомогою яких визначається особливе місце відповідальності за митні правопорушення.

БІЛОУС-ОСІНЬ Т. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри морського та митного права

ДЕЛІКТНІ АСПЕКТИ НАБУТТЯ СТАТУСУ УПОВНОВАЖЕНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ОПЕРАТОРА

З прийняттям нової редакції Митного кодексу України (далі — МК України) було запроваджено інститут уповноваженого економічного оператора та врегульовано його статус, встановлено процедури отримання, призупинення та відкликання такого статусу. Проте, більшість аспектів діяльності даного суб'єкта митних відносин залишаються нерегульованими. Одним із них являється порядок оскарження рішення,